

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200937
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219200937.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, proti žalovanej: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Z. XXX/XX, XXX XX F. W. F., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 781,00 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 322,00 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 07.08.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 540,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 540,00 eur od 28.05.2017 do zaplatenia a sumy 241,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 241,00 eur od 28.05.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanú žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dve zmluvy. Dňa 22.12.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162813 (ďalej len "zmluva č. 320162813"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur za úrok vyjadrený fixnou sadzbou vo výške 32,00% ročne, ktorý predstavuje celkové náklady spojené s úverom vo výške 160,00 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 660,00 eur uhradiť v 12-tich mesačných splátkach vo výške 55,00 eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 05.06.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 27.05.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila na zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 120,00 eur. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia tejto žaloby činí 540,00 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou č. XXXXXXXXXX zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 660,00 eur a čiastkou vo výške 120,00 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (660,00 eur - 120,00 eur = 540,00 eur). Dňa 22.12.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o pôžičke č. V3201631386 (ďalej len

"zmluva o pôžičke"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej účelovú pôžičku v sume 299,00 eur. Predmetom financovania pôžičky bola úhrada kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy č. XXXXX uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Pôžička bola poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov. Čerpanie pôžičky bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť zo zmluvy o pôžičke riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 05.06.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 27.05.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila na zmluvu o pôžičke celkovo sumu vo výške 58,00 eur. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia tejto žaloby činí 241,00 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorá bola žalovanej poskytnutá v sume 299,00 eur a čiastkou vo výške 58,00 eur, ktorá bola uhradená žalovanou (299,00 eur - 58,00 eur = 241,00 eur).

2. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2019 zobral žalobu späť v časti uplatnených úrokov z omeškania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena s poukazom na zlyhanie ľudského faktora a s tým súvisiacu nemožnosť preukázať odoslanie upomienok.

3. Nakoľko žalobca vzal žalobu čiastočne späť pred jej doručením žalovanej, súd v zmysle § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len "C.s.p.") konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila, v spotrebiteľskom spore zostal pasívna.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b/ C.s.p., keď v posudzovanom prípade ide o spotrebiteľský spor, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,00 eur, pričom ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a listín doložených do spisu a to konkrétne: žaloba č. I. 1-2, amortizačná tabuľka pre zmluvu č. 320162813 č. I. 4, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy (zo zmluvy č. V3201631386) zo dňa 05.06.2017 č. I. 5, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 05.06.2017 č. I. 6, oznámenie o zosplatnení záväzku (zo zmluvy č. U.) zo dňa 30.06.2017 č. I. 7, oznámenie o zosplatnení záväzku (zo zmluvy č. XXXXXXXXXX) zo dňa 30.06.2017 č. I. 8, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162813 zo dňa 22.12.2016 č. I. 9, Zmluva o pôžičke č. U. zo dňa 22.12.2016 č. I. 10, podanie žalobcu doručené súdu dňa 18.10.2019 č. I. 23-24, výpis z účtu žalobcu č. I. 25, amortizačná tabuľka pre zmluvu č. U., priemerné úrokové miery z úverov za rok 2016 č. I. 65, výsledok lustrácie žalovanej v Obchodnom vestníku SR č. I. 66, ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci.

7. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 22.12.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva č. 1"), podľa ktorej žalobca poskytol žalovanej bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 500,00 eur, a to v lehote 5 dní od uzavretia tejto zmluvy, za celkový úrok vo výške 32 % z istiny za rok (čo činí úrok vo výške 160,00 eur) a pri RPMN vo výške 70,62 %, s termínom konečnej splatnosti dňa 22.12.2017. Žalovaná sa teda zaviazala žalobcovi uhradiť celkovú dlžnú čiastku vo výške 660,00 eur, v 12-tich mesačných splátkach vo výške 55,00 eur (istina vo výške 75,76 %, úrok vo výške 24,24 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Priemerná RPMN je uvedená vo výške 27,88 %. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že žalovanej dňa 23.12.2016 žalobca poskytol peňažné prostriedky vo výške 500,00 eur (U.). Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná uhradila spolu 120,00 eur (dňa 31.12.2016 sumu 55,00 eur, dňa 10.03.2017 sumu 50,00 eur, dňa 24.08.2017 sumu 5,00 eur, dňa 24.08.2017 sumu 5,00 eur, dňa 19.11.2018 sumu 5,00 eur).

8. V predžalobnej upomienke - výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.06.2017 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej čiastky vyčíslenej v sume 170,00 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2017 žalobca oznámil žalovanej, že záväzok zo zmluvy č. 1 bol ku

dňu 27.05.2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Splatný dlh žalobca v predmetnom oznámení vyčíslil v celkovej sume 555,00 eur.

9. Dňa 22.12.2016 žalobca a žalovaná uzavreli aj Zmluvu o pôžičke č. U. (ďalej len "zmluva č. 2"), podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 299,00 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, pričom ako predmet financovania pôžičky bolo uvedené "Členstvo plus", na základe kúpnej zmluvy č. 10288 uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim - spoločnosťou EduHouse a.s., so sídlom Želinárska č. 8, 821 08 Bratislava 2, ktorého kúpna cena je 299,00 eur. Ďalej je uvedené, že pôžička je poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov, odplata je 0,00 % z istiny za rok, čerpanie pôžičky je uskutočnené prevodom na účet predávajúceho, a to v lehote 5 dní od uzavretia tejto zmluvy a po splnení podmienok dohodnutých v zmluve. Dlžník sa v tejto zmluve zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 299,00 eur, a to v 7-ich mesačných splátkach vo výške 42,71 eur, pričom prvá splátka je splatná 30. deň po poskytnutí pôžičky, každá ďalšia splátka až do úplného zaplataenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z predloženého výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že spoločnosti Edu House a.s. dňa 23.12.2016 poskytol peňažné prostriedky vo výške 299,00 eur (SS3201631386). Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. U. vyplýva, že žalovaná uhradila spolu 58,00 eur (dňa 31.12.2016 sumu 42,71 eur, dňa 31.12.2016 sumu 0,29 eur, dňa 24.08.2017 sumu 10,00 eur, dňa 24.08.2017 sumu 5,00 eur).

10. V predžalobnej upomienke - výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.06.2017 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej čiastky vyčíslenej v sume 170,55 eur v lehote 5 dní od doručenia výzvy. Oznámením o zosplatnení záväzku zo dňa 30.06.2017 žalobca oznámil žalovanej, že záväzok zo zmluvy č. 2 bol ku dňu 27.05.2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Splatný dlh žalobca v predmetnom oznámení vyčíslil v celkovej sume 256,00 eur.

11. Žalobca k predloženým predžalobným upomienkam (výzvam k úhrade dlžnej sumy z jednotlivých zmlúv) zo dňa 05.06.2017 a k oznámeniam o zosplatnení záväzku (z jednotlivých zmlúv) zo dňa 30.06.2017 nepredložil žiadne doklady o odoslaní, resp. o doručení týchto listín žalovanej.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu uzatvorenia predmetných zmlúv medzi stranami sporu; ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

18. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa") na účely tohto zákona sa rozumie výrobkom nová, použitá alebo upravená hnutelná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažená alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania, a ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi alebo pri ktorej možno predpokladať, že ju spotrebiteľ použije, ak sa táto vec dodáva za odplatu alebo bezodplatne; výrobkom je aj hnutelná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnutelnej veci alebo nehnuteľnej veci, elektrina, plyn, voda alebo teplo určené pre spotrebiteľa.

27. Podľa § 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19; tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr.

28. Podľa § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku ("C.s.p."), ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

30. Súd po preskúmaní obsahu predložených zmlúv dospel k záveru, že posudzovaný právny vzťah strán konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskými zmluvami. Žalovaná vystupovala a konala v predmetnom právnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri ich uzatváraní a plnení nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca vystupoval a konal nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovanou ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetných zmlúv je nepochybny aj tým, že zmluvy boli žalobcom pripravené

vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovanou ako spotrebiteľom.

31. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel dňa 22.12.2016 so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320162813, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 500,00 eur. Prihliadajúc na charakter účastníkov pri uzavieraní tejto zmluvy, súd mal za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Čerpanie úveru v uvedenej výške bolo medzi stranami nesporné a žalobca ju preukazoval aj výpisom zo svojho účtu o poukázaní sumy čerpaného úveru na účet žalovanej uvedený v žiadosti o prevod finančných prostriedkov pripojenej k zmluve o úvere. Nesporné tiež bolo, že medzi stranami bola súčasťou zmluvy aj dohoda o splatení úveru v rovnomerných 12-tich splátkach vo výške 55,00 eur pri konečnej splatnosti dňa 22.12.2017.

32. Súd v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva a zistil, že zmluvný úrok, ktorý si strany v predmetnej zmluve dohodli vo výške 32,00 % ročne, je neprimerane vysoký, pretože v danom období peňažné ústavy za obdobné úvery ponúkali zmluvné úroky v podstatne nižšej výške. Súd sa v tejto súvislosti oboznámil s priemernými úrokovými sadzbami obchodných bánk zverejnených na verejne prístupnej internetovej stránke Národnej banky Slovenska, pričom ku dňu uzatvorenia zmluvy, nové spotrebiteľské úvery na obdobie od 1 do 5 rokov boli úročené s priemernou ročnou úrokovou sadzbou vo výške 7,37 %. Z toho nepochybne vyplýva, že výška zmluvného úroku 32,00 % ročne niekoľkonásobne prekračuje uvedenú priemernú úrokovú mieru pri obdobných úveroch v rozhodnom čase. Takto v predmetnej zmluve dohodnuté zmluvné úroky sú potom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda predmetná zmluva je v tejto časti neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (k tomu vid' napríklad rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 137/2003). Dohodnutá výška úrokov uvedená v predmetnej zmluve v danom prípade podstatne (viac ako štvornásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v rozhodnom čase. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého ťžerného úroku. Dlužník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: "Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú." Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda dospel k záveru, že dohodnutá úroková sadzba vo výške 32,00 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je zmluva v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd zhodnotiac všetky konkrétne okolnosti daného prípadu preto dospel k záveru, že úroková sadzba v predmetnej zmluve dohodnutá nebola, resp. bola dohodnutá neplatne, a teda predmetná zmluva neobsahuje svoju podstatnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. ii/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcom žalovanej je podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyššie citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov.

33. Na základe vyššie uvedeného môže žalobca od žalovanej požadovať na základe zmluvy č. 1 iba vrátenie istiny poskytnutých finančných prostriedkov a predmetný úver je potrebné považovať za

bezúročný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a v konaní bolo aj nesporné, že žalovaná čerpala úver vo výške 500,00 eur a uhradila titulom zmluvy č. 1 celkovo sumu 120,00 eur.

34. Zároveň súd zistil, že v ten istý deň ako zmluvu č. 1, t. j. dňa 22.12.2016, strany uzatvorili tiež zmluvu o pôžičke č. V3201631386 ("zmluva č. 2"), podľa ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej účelovú pôžičku vo výške 299,00 eur, pričom predmetom financovania malo byť "členstvo PLUS", na základe kúpnej zmluvy č. 10288. Žalovaná na túto zmluvu zaplatila sumu 58,00 eur. Súd po preskúmaní zmluvy č. 2 konštatuje, že z tejto predloženej zmluvy nie je vôbec zrejmé, aká služba alebo tovar boli obsahom uvedeného predmetu financovania. Ani lexikálny význam slovného spojenia "členstvo PLUS" nesvedčí pre záver, že predmetom financovania bol konkrétny tovar alebo konkrétna služba, ktorú za úhradu kúpnej ceny 299,00 eur mala žalovaná od predávajúceho ako protihodnotu dostať. Pri riešení otázky, čo treba považovať za tovar alebo službu v spotrebiteľských zmluvách, súd poukazuje na § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Služba je určitá konkrétna činnosť (prípadne výkon), tovar zase určitá konkrétne definovateľná huteľná vec, avšak získanie bližšie nedefinovaného "členstva" žiadnym spôsobom nesvedčí pre poskytnutie akéhokoľvek výkonu, činnosti, či huteľnej veci určitej konkrétnej hodnoty spotrebiteľovi. Viazaný spotrebiteľský úver však možno poskytnúť len v súlade s § 15 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na konkrétne definovaný tovar alebo službu, ktorá je výslovne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo súvisí so skutočnosťou, že poskytnutie takéhoto typu úveru spôsobom, ktorým veriteľ uhradí kúpnu cenu priamo predávajúcemu, je vo svojej podstate výnimkou zo zásady poskytovania spotrebiteľských úverov vyplatením dohodnutej sumy finančných prostriedkov priamo spotrebiteľovi na jeho účet.

35. V súvislosti s otázkou splnenia vyššie opísaných podmienok vyžadovaných pri viazaných spotrebiteľských úveroch Zákonom o spotrebiteľských úveroch súd konštatuje, že žalobca si nesplnil základnú procesnú povinnosť podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, t. j. povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby bez vykonania dokazovania. Dokazovaním v sporovom konaní sa má totiž preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať to, čo strany opomenuli tvrdiť. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku), bola by tým porušená rovnosť strán sporu a teda išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie žalobcu, kedy by súd nespĺnenú povinnosť tvrdenia žalobcu nahrádzal štúdiom žalobcom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad, na čo žalobca dostal šancu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Okrem toho sa žiada poznamenať, že žalobca si túto povinnosť nesplnil napriek tomu, že bol výzvou zo dňa 17.10.2019 vyzvaný na predloženie kúpnej zmluvy č. 10288, ktorou mal možnosť argumentovať v prospech záveru o poskytnutí konkrétnej služby, resp. tovaru žalovanej ako spotrebiteľke, avšak túto nepredložil. Navyše žalobca bol na rozdiel od žalovanej kvalifikovane právne zastúpený, preto si musel byť vedomý potreby a nevyhnutnosti riadneho plnenia uvádzaných základných procesných povinností.

36. Pokiaľ teda žalobca uzavrel so žalovanou viazaný spotrebiteľský úver, predmetom ktorého bolo financovanie niečoho iného než konkrétneho tovaru alebo služby, nepochybne došlo z jeho strany k obchádzaniu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Takýto právny úkon svojím obsahom a účelom označenému zákonu odporuje, čo za použitia § 39 Občianskeho zákonníka súd hodnotí ako dôvod jeho absolútnej neplatnosti. V prípade neplatného právneho úkonu síce vzniká stranám právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, od toho, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V danom prípade sa však žalovaná ako spotrebiteľka nemohla na úkor žalobcu žiadnym spôsobom bezdôvodne obohatiť, keďže žalobca žalovanej neposkytol žiadne plnenie zo zmluvy č. 2 (keďže sumu 299,00 eur mal uhradiť na účet spoločnosti EduHouse a.s. nie na účet žalovanej). Preto neexistuje žiaden právny dôvod pre čo aj len čiastočné vyhovenie žalobcom uplatneného nároku titulom zmluvy č. 2.

37. Pri tomto závere súd nemohol opomenúť skutočnosť, že obidve zmluvy boli uzatvorené v jeden deň, jedným viazaným finančným agentom konajúcim za žalobcu a po jednom spoločnom posúdení spôsobilosti žalovanej splácať poskytnutý úver. K uzavretiu oboch zmlúv teda muselo dôjsť pri jednom rokovaní medzi stranami, pričom ako už bolo vyššie uvedené, zmluva č. 2 obsahovala na vopred predtlačenej formulári aj označenie predávajúceho, predmetu financovania a aj číslo účtu predávajúceho, na ktorý mala byť suma požičaných finančných prostriedkov 299,00 eur žalobcom poukázaná. Z predložených listín nemožno dospieť k záveru, že by bola predmetná zmluva so žalovanou individuálne dojednaná, že by si žalovaná uzavretie takejto zmluvy vymienila a bola riadne oboznámená s jej obsahom, práve naopak súdu je z úradnej činnosti známe, že veriteľ predkladal obdobné vopred pripravené zmluvy vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov bez možnosti zasiahnuť do ich znenia spotrebiteľom. Na základe vyvodенých skutkových okolností prípadu zo zhromaždených

dôkazov sa tak súdu súčasne javí, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu bola zo strany úverového veriteľa praktizovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď bez toho, aby bola spotrebiteľovi ponúknutá možnosť voľby, bol spotrebiteľ "nútený" pre prípad, že chcel získať úver, podrobiť sa podpisu oboch zmlúv bez toho, aby zo zmluvy č. 2 a z v nej označenej kúpnej zmluvy získal vôbec nejaký profit, resp. že by mu bola poskytnutá služba konkrétnej protihodnoty. Dôvodný je tak záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o sofistikovaný spôsob získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti, od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým by sa neúmerne navýšil jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky. Pravdepodobnosť dopustenia sa týchto praktík žalobcom naznačujú aj zistenia ustálené doterajšou súdnou praxou (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/21/2018 z 26.02.2019), čo posilňuje potrebu aplikácie ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka na zmluvu č. 2, dôvodnosť ktorej už bola rozvedená v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia.

38. Súd zhrnúc uvedené dospel k záveru, že za dôvodný je potrebné považovať uplatnený nárok žalobcu na vrátenie nezaplatenej časti istiny poskytnutého úveru na základe zmluvy č. 1 pri zohľadnení všetkých preukázateľne vykonaných úhrad žalovanej žalobcovi. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok istiny 322,00 eura (čerpaná suma úveru v sume 500,00 eur mínus 120,00 eur mínus 58,00 eur) a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Žalobca pred doručením žaloby žalovanej vzal žalobu späť v časti uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, a preto súd o tomto nároku nerozhodoval.

40. Povinnosť, ktorú súd uložil žalovanej týmto rozsudkom, je žalovaná povinná splniť v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

41. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V posudzovanom spore bol žalobca v konaní úspešný v časti priznanej istiny vo výške 322,00 eur (v percentuálnom vyjadrení 41,23 %), vo zvyšnej časti vo výške 459,00 eur (v percentuálnom vyjadrení 58,77 %) bol žalobca v spotrebiteľskom spore neúspešný a žalovaná úspešná. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalovaná bola v danom spore prevažne úspešná (čistý úspech 17,54 %), žalobca prevažne neúspešný, žalovaná by preto mala voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej čistého úspechu v spore, nakoľko si žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a žalovanej preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné

náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.